

ZA KRYVOU STOPOU.

PAVEL ALGERI.

Z ústřední redakce "Právo" v Praze.

"Oh, kdybych jej byl viděl, dovedl bych se už postavit, ale takto, když je nepřítel ukryt, je těžko co dělat! Měl jsem pro všechno revolver v ruce, ale byl jsem rád, že jsem mohl utéci!"

Z rozumného stanoviska nešlo se proti tomuto náhledu a výkladu zajisté pranic namítati, a ztratit jsem opět kus té naděje, že se takto něco aspoň dovine. Ubírali jsme se tedy zase zvolna dále, zvláště an se k nám blížil nyní občan Horák, zablábnuv mladého Ryana.

Bylo po našem předběžném, soukromém vyšetřování, které mohlo mít po případě lepší zdar, nežli sebe lépe vedený výslech se strany úřední osobnosti, nezajímajíc přece jen tak dobře poměry a lidí, před níž také každý, a jmenovitě vinník, má se ve výpovědích přece více na pozor, nežli v obyčejném rozhovoru s osobami neúředními, jejich úmysl ani snad netuší a má je za obyčejné zvědavce. Nepovědělo se, nepřipatřilo jsmo, celkem vzato, pranic, ani některá vyjádření zdála se trochu, nejméně řečeno, podivným. Před porotou by však byla sotva obstála, aby do svědčila nějakou vinu, ba i jen účastenství Mike-ova na celém případu, který i dále zůstal stejně tajemným, jako před tím.

Teprve od Horáka dovedl se mladík v řeči, když mu farmář počal líčiti páté přes deváté nálež, že ona mrtvola je vlastně neznámou a upěl fázový zrak na doktora, a možno opět zakříví pohyby a rozčilení. Uhodil už asi, že jsme se ho vypsávali nikoliv bez plánu, a nebylo mu to dle všeho dvakráté rhod, soudě dle jeho pohledu, i na mne hned po té upřel. A v těch očích jeho jakoby bylo i nemálo strachu. I to bylo podezřelé, ale přece se dalo také zcela přirozeně vysvětliti, neboť který člověk, sebe nevinnější třeba, by nebyl rozmrzel a trochu i postrašen, když má jej někdo v podezření z účastenství v záhadné vraždě, snad beze všeho důvodu, a je-li tento zle, tím hůře!

Třetí zauráčený pohled platil — Johnu Benešovi, stojícímu dosud v skupině! Co mne překvapovalo, byla okolnost, že Mike kývl na pozdrav sám a John mu neméně zasmušle podobným způsobem odpověděl. Co to mělo znamenati mezi mladými lidmi, z nichž jeden vinil druhého z úkladu na život svůj? Jak si to vysvětliti? Byl to nějaký úskok Iránův, či co?

Neměl jsem však času k úvaze o tom, neboť v tom okamžiku událo se něco, nač jsme byli nejméně připraveni!

Mike přistoupil k mrtvole a zvědavě, avšak jakoby s nechtí a strachem, se na ni podíval. Nedával jsem na něho v tom okamžiku, zaujal jsa jeho pozdravem Johnovi, právě tak dobrý pozor, ale doktor mi to po té velmi určitě tvrdil, že četl ten výraz v jeho obličejí.

V následující však již vteřiní irský mladík zrovna zděšeně odskočil, vyponil zrak a s výkřikem: "Džórz! Můj bratr!" vrhl se k mrtvole.

VI. Vrah?

Zůstali jsme snad všichni chvilu jako zkažení, neboť tento nenačalý obrat nás přímo ohromil. Lidé kupili se úže kolem mrtvého těla, a něhož mladý Irčan poklekl, pokrývá si rukama tvář a zůstal tak, jako úplné přemožen žalem.

Pohlédli jsme na sebe s doktorem velice překvapení, nemám-li říci zrovna hloupé, neboť to bylo více, nežli jsme mohli pro první hrad chvilu pochopiti. Měli-li jsme do toho okamžiku nějaké podezření proti Mike-ovi, musilo nás nyní nevyhnutelně opustiti, a místo jeho zaujala po ten čas tím větší zvědavost, co a jak.

Mike nezástal však dlouho mlčky, nýbrž náhle opět zvedl hlavu a ve tvářích jeho viděti bylo opravdové slzy. Vzal pak hlavu mrtvolu do svých rukou a patře nebožtíku do vrátné a do očí, jež byly jen zpola zavřeny, ziražice ovšem ztrnule zpod víček, počal

po irském způsobu hlasitě kvílet, "Můj bratře! Můj ubohý bratře! Můj miláčku! Můj drahý bratříčku! Co tě tu potkalo, chudáku? Pověz mi to, ubožáku! Jakou jsi způsobil si bolest! A máš také! A oči! A své ženě! A dětem! Chtělasi říkať tvá stará matka tam nahoře! Jsi u ní? Můj Bože, jaká to rána! Kdo ti ji odělal? Kdo? Pověz?"

Mladík se na to trochu zamířil, zvláště co my s neličeným zájmem a většinou zajisté s opravdovou soustrastí patřili jsme na tento výlev bratrského citu, jenž nesloužil Mike-ovi nijak k nešti. Znal jsem však již irské hořkování nad mrtvým, daleko hlubnější, výmluvnější a — povrchnější, nežli mezi našim českým lidem, který tolik nekřičí, neblouzí, nebasní a nelichotí mrtvému, ale za to tím lépe a hlouběji cítí. Musím však dle pravdy říci, že nejen mne to tak nosené nedožalo, jak by v okolnostech vlastně mělo, ale že při vši soustrasti, jakou jsem pocívoval, nepřestával jsem mladíka bedlivěji pozorovati.

Právě žal jest obyčejně nemý, zvláště v první chvíli, a jakmile dojde přechodu ve slovech, nachází se již ve druhé, slabší fázi. Žalálo se mi, že opravdové tak hrozné překvapení, jakém byl podoben Mike, neustoupilo by tak brzo z prvního onoho stavu němeého bodu do druhého, do kvílení, zvláště tak okázalého. Avšak — mohl jsem ještě podezřívati hoča toho ze zločinu tak hrozného, jako je bratrovražda?

I doktor Unger nespustil s Mike-ova oka a všechni okolostojící ovšem také ne, z pouhé již zvědavosti ne. Náhodou nebyl však mezi nimi ani jediný Irčan, jenž by byl mladíkovi v hořkování pomohl, jak to dělávají.

"Můj zlatý hoenu! V tak mladém věku musíš jsi ztratit život svůj!" pokračoval dále, "Ah, proč jsem nezouřil raději já užsto tebe, nežli abych se těchto věcí dočkal! Oh, nešťastný den, který tě se světa připravil, Nešťastný já, který jsem se toho dočkal! Nešťastný otec, kterému to mám sdělit!"

Boh hochův zdál se mi chvilka- mi být tak upřímný, že jsem opravdu litoval, že přišel k mrtvole tak úplně nepřipravený, na křoznou ránu! Kdož ale mohl jen z dálek tušiti, že zabít jest jeho bratrem? Z nás zajisté nikdo se ani v nejmenším, ač mne teď napadlo, že v tazích obou je jistá podobnost, která za života zavražděného musila být ještě mnohem větší, zvláště asi ve výrazu obličejí. I postavou byli si dosti podobní, jenom že Mike měl snad trochu tmavší vlasy a byl ovšem mladším o několik let.

Jiz to, co jsem slyšel, dalo mi dosti látky ku přemýšlení. Neměl jsem posud ani potuchy, že má starý Ryan ještě jednoho syna — či snad více ještě ve světě? Nepřel jsem ani s otcem, ani se synem tohoto dohromady, a nimo co viděl jsem je v chrámu Páně. Když se přistěhovali, přišel starý ke mně na faru a přibíhal se do mé osady i se synem. Ani jsem se nepamatoval, řekl-li mi kolik má dětí, ale pochybuji, neboť bych snad to byl přece nezapomněl, kdežto vída pouze jednoho syna, pokládal jsem tohoto za jediného. Přiblížili z Illinois nebo Indiany, také již určitě jsem nevěděl, ale vzpomněl jsem si, že mi starý povídal, kterak by se byl rád už dávno vystěhoval na Západ, ale žena jeho byla churava, a tak to odkládal až zemřela. Jiné podrobnosti, které mi snad tehdyž sdělil, mi vyklouzly z paměti.

Jinak mne Ryanové zvláště nezajímali, neboť neslyšel jsem o nich ani moc dobrého, ani zlého, nýbrž drželi se tak uprostřed, ničím nevyznikající, ale se sousedy dosud dobře vycházející. Mladého počal jsem si trochu více všimati teprve v poslední době, když jsem slyšel, že má v něm Carrie Horáková nápadníka, a John Bureš, jako ona, rovněž bývalý můj žák, soka. Jak jsem byl již sdělil, překvapilo mne to trochu od-

Carrie a nevěřil jsem tomu mnoho. V létě však nemají farmáři na úmlavy mnoho času a tak nebylo losud mnoho řeči. Mínil jsem s Carrie příležitostně rozumně prodávati a zvěděti, jak se mají věci u ní, ale nemyslil jsem, že by to bylo již něco doopravdy, až jsem byl přímo překvapen tímto velmi vážným zještěm.

Zavražděný byl tedy bratrem Mikeovým, byl ženat a měl děti. Kde? To se ovšem snadno dovine. Mike, když sdělil hned tolik, poví o ostatní. Jaký byl však účel přelohu jeho sen? Jak byl zle dlouho, kdy se zde ocitl? Nikdo, pokud vim, o návštěvě jeho ne mřikal a co pak se hned nerogne se v takovém huižleku? Podlé svého, soudil-li jsem správně, ne věděl ani Mike nie, že je zde? Či přece ano? Poznal mrtvolu patrně hned, snad až příliš rychle! Ale kterak mohl přijiti k zavraždění a ocutnouti se právě až zde!

V tom byl nový chaos záhad, z něhož jsem se již neosmělil spřádati nové historie, jsa ve předěších důkladně zklaman. Pouze jedna věc se mi vydařila: souvislost sporu obou nápadníků Carriových s touto tajemnou vraždou zdála se mi býti dokázána.

Tajemnosť! Spočívala na vraždě ubohého bratra Mike-ova ještě nějaká záhada? Což nebyla již dosti rozluštná? Bylo možno pochybovati o tom, že nešťastník nestal se nevinou obětí koule, vypálené za Mikem?

A přece!

Kdyby tomu tak bylo, nepohyboval by se zde John Bureš, jak znám jeho povahu od dětství, nyní tak nemešně. Taková přetvářka, takové sebeopamování, aby chtěl snad znásti mimené svým smělym vystupováním, bylo u něho rozhodně nemožno. Ovšem, pozoroval jsem na něm nyní i jistou rozpáčenost, ale ta mohla spadat velmi dobře na účel přítomnosti jeho soka, v takových okolnostech ne naběhajejiho, a nebylo možno se jí diviti.

Není-li John pachatelem, třeba bezelčným, kdo jest jím tedy? — Aby John snad nevěděl, že to vše způsobeno bylo jeho výstřelem, aby neměl snad ani tušení o tom, bylo přímo nenasmyslen. Kdyby byl v noci skutečně on ránu vypálil, jevila by se na něm aspoň jakási nejistota hned dříve, o čemž ne bylo ani stopy. Ba napak, sám sdělil otevřeně, jak se věc má a byl by tím ovšem udělal v případě tom nejlépe, jak zajisté sám velmi dobře dovedl by pochopiti.

Ostatní okolnosti daly by se asi snadno již vypátrati, jenom kdyby stanoven byl pachatel, vrah, at už úmyslný a zákeřný, nebo bezděčný. Tento však nedal se opět tak lehce uréiti bez vyšetření příčin a v tom směru spečival klišé aspoň k částečnému rozluštění záhad v rukou.

Z těchto svých myšlenek byl jsem náhle vyrušen způsobem, jenž mne přímo zděsil.

Uprostřed největšího kvílení postavil Mike najednou a rozhlédl se po shromáždění. V napjeti řekl každý, co to má znamenat, co asi zamýšlí.

Mladý Irčan obrátil se k mladému — Johnu Burešovi stojícímu v pozadí houfee a zvolal hlasem v něm zaznívaly bolest i prudký hněv:

"Vim však již, vim, kdo vše to způsobil! Vim, kdo tebe, milý bratře, se světa zprovodil! Ta rána, která tebe sblátila v chladný hrob, platila mně a byla vypálena zde tím zlosyucem, který se mne chtěl takto pohodlně zbaviti, aby měl volné pole! Ale přivodil si jen vlastní zkázu svoji! Chopte se ho! Odevzdejte jej soudu, on jest vrahem!"

Nemožno vyličiti výjev, jaký po tomto přírům, vážnou obvinění nastal!

Lidé, již stáli mezi oběma mladíky, odskočili od obou opravdové, neliché hrůze, a John s Mikeem stáli proti sobě. Zdál se, že Irčan vrhne se každým okamžikem vztleke na Bureše, který naproti tomu se počal chvěti jako slabě pláče před očima chřestící, nesmírně zbledl a zavrčoval. Chlěl něco promluvit, ale jazyk vypověděl mu službu, ústa se křečovitě pohybovala, ale ani hlásku z nich nevyšlo. V prvním okamžení, když už Mike pokázal, zavrčoval, a div neklesl.

Naproti tomu stál zde irský mladík, bez klobouku, jenž mu byl

spadl s hlavy hned, jakmile byl poklekl ke bratrové mrtvole, jako byz připravený ke skoku, zuřivý, tygrohlavý, ale — chvil se při tom přece také a to značně! Byl též nesmírně bled, ale tmavě jeho oči blehaly nenávisť a zlobou, kdežto Johnovy stály spíše v sloupech, a spouš chvilami.

Jediný jen výkřik překvapení rozlehl se mezi přítomnými a po té nastalo na několik vteřin ticho, neboť každý nanejšve překvapen, ba zděšen, nevěděl ani, co si má o té strašlivé, neočekávané obžalobě mysleti, neřku-li, tím méně mlúviti a jednat! Vyzvání Irčanova nikdo neuposlechl, Johna nikdo se neohápal.

"Jak se můžete opovážiti viníti Johna z něčeho tak hrozného!" zvolal jsem první já, vzpamatováv se patrně ze všech nejdluže, a přikročil jsem k mladíkovi, ujav jej za ruku, aby se na ubožáka Johna přece jen nevrhl. "Pomyšlete, co to mluvíte! Máte nějaké důkazy?"

"Vim, co mluvim. Otče!" skoro se utřel i na mne Mike. "Mám více důkazů, než potřebuji, už nyní. On ho zabil a nikdo jiný — to dokážu! Číhal na mne a v noční temnotě pokládal bratra, který mi šel aspoň, za mne, neboť jsem si podobni a stejné postavy. Sřelil na něho, chtěl je zabit mne. To je jasně jako slunce! Zatkněte jej!"

Nebyl zde však nikdo, jenž by rozkaz toho chtěl a mohl uposlechnouti, neboť nebylo mezi zastupem žádné "úřední" osoby. — Nebylo jí vlastně ani také zapotřebí, neboť John se ani nehýbal a neměl zajisté ani nejmenšího poomyšlení na útěk.

"To je lež! Surová, darebácká lež!" zvolal konečně prudec, když vrátila se mu řeč.

Na ta slova, která pohnou pravého Irčana třebyky ke rváče, byl i byla třeba sebe pravdivější, chtěl Mike po Johnovi skočiti, ale zdržel jsem jej vši silou, zatím co doktor přiskočil k Johnovi.

"Mějte rozum!" napomenul jsem důrazně Mikea. "Je-li vaše obžaloba oprávněna, bude zajisté o ni spravedlivě rozhodnuto po řádném vyšetření. Takovýmto jednáním jí pouze poškozujete. — Džán neutěže a pomste, že se nacházíte u mrtvolý bratra svého, jehož památku byste každým násilnickým činem znesvětili!"

"Můj Bože! Můj Bože!" slyšel jsem ještě zoufalý výkřik Johnův. "Jsem nevinen, na mou duši, že jsem úplně nevinen! Vždyť jsem o ničem nevěděl, šel jsem rovnou domů! To je lotrovské narknutí! Věřte mi, však to dokážu!"

Pokračování

Není to naší záležitostí. — Není to naší záležitostí, raditi étenářům, jakých léků užívat, ale maji-li oznámená vyléčení býti vzata za měřítko k posuzování. Dra. Petra Hahoka je zajisté lékem krom obyčejným a oprávněným k pozornosti všech moudrých lidí. Byl první připraven od starého doktora Petra Fahrneye v r. 1780. Vědomost o tomto starém bylíněném léku není tak všeobecná jak by měla být a to proto, že nikdy nebyl prodáván v lékárnách. Byl připravován, beze změny od čtyř po sobě jdoucích pokolení, jimž se formule dostalo jako rodinného dědictví. Další podrobnosti lze obdržeti dopisáním na nynějšího majitele, přímé potomky starého Dra. Petra Fahrneye, Dr. Peter Fahrney & Sons Co., 19-25 So. Hoyne Ave., Chicago, Ill.

Padoucnice (FITS.EPILEPSY.) VYLÉČENA!

Mohu přesežně před každým soudcem dokázati, že Dr. Grant vyléčil mého syna z padoucnice. FRANK ADAM, Cadott, Wis. Jedna láhev na zkoušku zdarma. Udejte věk, pošlete poštovní známku a pište česky. 26-12 Dr. F. E. GRANT, Z. Ridge Bldg., Kansas City, Mo.

Spolehlivé pojištění na život za skutečnou cenu u WOODMEN of the WORLD (Dřevářů Světa) české tábory v Omaze a South Omaze.

Mayer WORK SHOES

Není natno, aby obuv do práce vyhlížela neohrabané, má-li souzvat a pohodlně chuzi. Ukáám vám již v obchodník pěkně vyhlížející a dobře padnoucí Mayerovy pohodlné střevíce do práce. Zhotoveny jsou z dobrého materiálu, mají dobré podešve, dvojím kříd v špičcech, dvojité šití. Zhotoveny jsou důkladně a vydrží dle, než kterakoliv jiná obuv.

Mayerovy střevíce do práce

jsou vřaběny pro důkladný vřabě a jsou hotové upraveny. Máte aspoň peníze, kličte je se sítí. Vydrží vám dle své údržby jiné.

Byly již, byly dostaly Mayerovy střevíce, po vřaběte si Mayerovy obchodní známky na peděti. Vše obchodník vás jimi opatří, nežli jiné známky.

Zdarma: Pošlete-li nám jedno obchodní, který dostal Mayerovy střevíce do práce upraveny, poštem vám zdarma a vřaběte krásny obuv George Washingtona, v velikosti 1000.

Historie té Honoritní obuvi pro muže: Leading Lady obuvi, Martha Washington vřabě střevíce, velmi obchodní a special Merit obuvi obuvi.

F. Mayer Boot & Shoe Co. MILWAUKEE, WIS.

Pozemek na prodej.

Prodáváme zvelebené farmy, nalézající se v Boone a Greeley okresu, Nebraska, v okolí Cedar Rapids a Primrose. Množství těchto farem prodáno bylo Čechům, kteří zafidili si zde trvalé domovy. Nyní jest nejlepší čas k zakoupení, než cena jejich bude zvýšena. Prodám tyto pozemky na mírné podmínky a dobré lhůty spolehlivým lidem. Ceny jsou od \$50.00 do \$75.00 akr. 2-26zp.

G. G. GOODRICH, majitel. Cedar Rapids, Nebr.
Pokladník, S. S. HADLEY COMPANY, bankéři.

JULIUS TREITSCHKE.
velko-i maloobchod viny a kořalkami.

v čísle 420-422 So. 13. St., Omaha, Neb.

Jest jedním z nejstarších obchodníků lihovníkami v Nebraska. — Na skladě má velké zásoby zboží vesměs zaručeného, pouze té nejlepší jakosti. Ceny jsou zvláště nízké.

Znameníte kořalky od \$2.00 do \$8.00 gallon.
Výtečná vina od 60c do \$2.50 gallon.

Jest jednatel pro Steinhager importovanou JALOVCOVOU a Fred Maeller "High Life" Milwaukee pivo. — Objednávky z venkova vyřizují se rychle a správně. Pište anglicky nebo česky. 9-6m

Krajané, kteří do Omahy zavítáte, neopomeňte navštívit starého známého

Jana M. Fixu, majitele **HOSTINCE A RESTAURANTU,** prosulého v čísle 1516 Dodge ulice.

Jest to v samém středu města — půl bloku od pošty! Právě importované pilsenské, jakož i znamenité Lempovo pivo stále čerstvé na čepu. Fixův restaurant požívá té nejlepší pověsti pro svou čistotu a chutně upravená jídla. — Vzorňá obsluha zaručena! 8-1f

Dobré pivo jest lék

Plzeňské pivo v láhvích z pivovaru FREMONT BRW'G CO. FREMONT, NEB.

Jest vařeno z nejlepšího sladu a z českého chmele. Toto pivo obsahuje pouze tři procenta líhu a proto jest všeobecně oblíbené a odporučené lékaři. Pakli se chcete posilnit, objednejte si je!

KARO SYRUB

dobře chutná na livanciu - a velmi dobře se jí na chlebu.

Je čistý a zdravý. Dětem můžete ho dáti po libosti. Není jen sladký, ale i výživný. Vydrží tolik sily jako maso a brambory. Lidé, kteří si na svých syrubech nepouchutňají, Karo syrub mohou velmi dobře jísti. 15x4

KARO CORN SYRUB

10c za velkou krabici. Žádejte jej od groceristy